

ข่าวสำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
361 ถนนนันทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

สายด่วน ป.ป.ช.
1205
www.nacc.go.th

ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต รวมพลังขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564)

วันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน 2561

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติยกคำร้องกรณีนายจตุพร พรหมพันธุ์ กับพวกขอให้หยุดยักสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง เรื่องกล่าวหานายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กับพวก ร่วมกันสั่งการในเหตุการณ์สลายการชุมนุม นปช. ขึ้นพิจารณาใหม่ เหตุไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานใหม่

นายวรวิทย์ สุขบุญ เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะโฆษกสำนักงาน ป.ป.ช. แถลงข่าวว่า สืบเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ 726 - 98/2558 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2558 มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง ยังฟังไม่ได้ว่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กับพวก มีพฤติการณ์ว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณีสั่งการในเหตุการณ์สลายการชุมนุม นปช. เมื่อวันที่ 10 เมษายนถึง 19 พฤษภาคม 2553 แล้วมีมติว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาตกไป แต่ให้ส่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ดำเนินการตามหน้าที่กรณีมีผู้เสียชีวิตจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่

ต่อมานายจตุพร พรหมพันธุ์ นายณัฐวุฒิ ใสกึ่ง และนายวรวิทย์ ชัย ไชยชนะ มีหนังสือร้องขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติที่ให้ข้อกล่าวหาตกไปดังกล่าว ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การตัดสินใจทางนโยบาย กรณีใช้อาวุธสงครามกระสุนจริงและยุทธวิธีการชุมนุมยิงถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช.เคยพิจารณาและวินิจฉัยไว้แล้วว่าการสั่งใช้กำลังทหารพร้อมอาวุธปืนติดตัว เข้าขอคืนพื้นที่จากกลุ่มผู้ชุมนุม นปช. ในระหว่างวันที่ 10 เมษายน 2553 ถึงวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ นั้นปรากฏข้อเท็จจริงตามคำสั่งของศาลว่าเป็นช่วงการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งการชุมนุมของกลุ่ม นปช. มิใช่การชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ และมีบุคคลที่มีอาวุธปืนปะปนอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุม นปช. จึงมีเหตุจำเป็นที่ ศอจ. ต้องใช้มาตรการขอพื้นที่คืน เพื่อให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง โดยมีคำสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำอาวุธติดตัว หากมีความจำเป็นสามารถนำมาใช้เพื่อระงับยับยั้งได้ไปตามสถานการณ์ หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือป้องกันตนเองได้ อันเป็นไปตามหลักสากล ตามนัยคำสั่งของศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ 1433/2553 วันที่ 22 เมษายน 2553 และวันที่ 14 พฤษภาคม 2553 อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งจาก ศอจ. จะต้องไปปฏิบัติโดยกำหนดวิธีการและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ชุมนุมเป็นลำดับขั้นต่อไปจนถึงหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ซึ่งมีผู้ควบคุมคือ ผู้บังคับกองพันในการปฏิบัติภารกิจจริงในพื้นที่นั้น การตัดสินใจในการใช้อาวุธจะเป็นอำนาจโดยสายการบังคับบัญชาในการสั่งการของผู้บัญชาการกองพล หากภายหลังสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีการใช้อาวุธปืนโดยไม่สุจริต เลือกลงปฏิบัติ และเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีจำเป็น

จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติต้องรับผิดชอบในการกระทำดังกล่าวฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือฐานฆ่าผู้อื่น อันเป็นการกระทำเฉพาะตัว ซึ่งกรณีนี้ที่ประชุมได้มีมติให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ DSI ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป ตามมาตรา 89/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่ 2 ไม่ยกเลิกการปฏิบัติในทันทีเมื่อรับทราบการเสียชีวิตของประชาชน และกรณี กล่าวอ้างว่ามี การปรับยุทธวิธีเป็นการตั้งด่านตรวจและมีจุดสกัดปิดล้อมเพื่อให้ชุมนุมเลิกไปเองนั้น แต่ตามวารสารกองทัพบก (เสนาธิปัตย์) อธิบายว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการปฏิบัติทางทหารเต็มรูปแบบ มิใช่การปรับยุทธวิธีเป็นการตั้งด่านตรวจตามที่อ้าง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยพิจารณาและวินิจฉัยไว้แล้วว่าภายหลังจากเกิดเหตุการณ์การขอคืนพื้นที่ชุมนุมเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2553 จนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บแล้ว คอจ. ได้ทบทวนปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยไม่ใช้กำลังเจ้าหน้าที่เข้าผลักดันผู้ชุมนุมอีกต่อไป แต่ใช้มาตรการตั้งด่านตรวจ หรือจุดสกัดปิดล้อมวงนอกไว้โดยรอบ เพื่อให้ผู้ชุมนุมยุติการชุมนุมไปเอง และได้มีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ในวันที่ 14 และ 19 พฤษภาคม 2553 ปรากฏข้อเท็จจริงว่าไม่มีการใช้กำลังทหารเข้าผลักดันกลุ่มผู้ชุมนุม เหมือนการปฏิบัติการในวันที่ 10 เมษายน 2553 แต่เป็นการตั้งด่านอยู่กับที่ทุกแห่ง

ประเด็นที่ 3 การอ้างว่ามีบุคคลที่มีอาวุธปืนปะปนในกลุ่มผู้ชุมนุม เป็นการอ้างโดยมิได้มีหลักฐานใดๆ รองรับ เป็นการอ้างไม่ตรงกับคำพิพากษาศาลแพ่ง เนื่องจากคำพิพากษาระบุว่าการเสียชีวิตเบื้องต้นในวันที่ 10 เมษายน 2553 ยังไม่ทราบว่าเป็นการกระทำของฝ่ายใด และศาลแพ่งได้เตือนจำเลยคือ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับพวก ในการสลายการชุมนุมหรือขอคืนพื้นที่ให้ดำเนินการเท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสม และคำสั่งศาลอาญาในเรื่องการตาย จำนวน 19 ศพ ก็ยืนยันว่าผู้ตายตายจากกระสุนความเร็วสูงจากอาวุธสงครามของเจ้าหน้าที่ที่มาปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง คอจ. และไม่ปรากฏว่าผู้ตายมีอาวุธปืนหรือยิงต่อสู้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยพิจารณาและวินิจฉัยไว้แล้วว่า ตามคำสั่งศาลในช่วงระยะเวลาต่างๆ ได้แก่ คำสั่งศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ ร. 2/2553 วันที่ 5 เมษายน 2553, คำสั่งศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ 1433/2553 วันที่ 22 เมษายน 2553, คำสั่งศาลแพ่งในคดีหมายเลขดำที่ 1433/2553 วันที่ 14 พ.ค. 2553, คำสั่งไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพของศาลอาญากรุงเทพใต้ กรณีนายบุญมี เริ่มสุข ในคดีหมายเลขดำที่ ข.7/2555 คดีหมายเลขแดงที่ ข.1/2556 วันที่ 16 มกราคม 2556, คำสั่งไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพของศาลอาญา กรณีนายมานะ อาจารย์ ในคดีหมายเลขดำที่ อข.8/2555 คดีหมายเลขแดงที่ อข.3/2556 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2556 สรุปข้อเท็จจริงได้ว่าการชุมนุมของกลุ่ม นปช. มิใช่การชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ และมีบุคคลที่มีอาวุธปืนปะปนอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุม นปช. จึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการสลายการชุมนุมเพื่อให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง โดยมีอาวุธติดตัว หากมีความจำเป็นสามารถนำมาใช้เพื่อระงับยับยั้งได้ไปตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า หรือป้องกันตนเองได้ อันเป็นไปตามหลักสากล

ประเด็นที่ 4 กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ไม่รอบคอบ ไม่ถูกต้อง ไม่น่าเชื่อถือและ 2 มาตรฐาน ดังนี้

1. เหตุการณ์วันที่ 7 ตุลาคม 2551 (การประชุมของกลุ่มพันธมิตรฯ) เกิดขึ้นและยุติลงภายใน วันเดียวแต่คำฟ้องของ ป.ป.ช. แบ่งเหตุการณ์ออกเป็นสามช่วงเวลา กล่าวถึงผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บรายสำคัญโดยละเอียด ขณะที่เหตุการณ์ ปี 2553 (การประชุมของกลุ่ม นปช.) เกิดขึ้นต่อเนื่องกันกว่าหนึ่งเดือน ต่างกรรมต่างวาระต่างสถานที่ แต่กลับพิจารณาแบบองค์รวม นอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมีดุลยพินิจ ที่แตกต่าง จากอัยการและศาล ดังนั้น หากในกรณีสลายการชุมนุม นปช. ในปี 2553 ได้มีการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณา ของศาล อัยการและศาลอาจมีข้อวินิจฉัยชี้แจงที่แตกต่างจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็เป็นไปได้

2. ในกรณีกลุ่มพันธมิตรฯ ระบุว่านายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ มีอำนาจตามหน้าที่ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ มีอำนาจสั่งการแทนนายกรัฐมนตรี จึงไม่อาจปฏิเสธความผิด ต่อกรณีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ แต่กรณีกลุ่ม นปช. นั้น ป.ป.ช. กลับมีมติว่าหากเจ้าหน้าที่ทหารใช้อาวุธปืนโดยไม่สุจริต เลือกปฏิบัติ และเกินสมควรแก่เหตุหรือเกินกว่ากรณีจำเป็นจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บให้ถือเป็นความผิดเฉพาะตัว

3. กรณีสลายการชุมนุม กลุ่มพันธมิตรฯ ในปี 2551 มีผู้เสียชีวิต 2 ราย 1 ในนั้น คือ พ.ต.ท.เมธี ชาติมนตรี หรือสารวัตรจ๊อบ แกนนาคำรุดกลุ่มพันธมิตรฯ ซึ่งผลการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่พบว่าขับรถบรรทุก วัตถุประสงค์ที่มีอำนาจการทำลายล้างสูงเข้ามาในพื้นที่ และเกิดเหตุระเบิดจนเสียชีวิต กลับไม่ถูกกล่าวถึงแต่อย่างใด ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าการชุมนุมดังกล่าวมิได้ปราศจากอาวุธ เช่นเดียวกับการชุมนุมของกลุ่ม นปช.

4. กรณีนายสมชายฯ และคณะเจ้าหน้าที่ใช้เพียงแก๊สน้ำตา มีความผิด กรณีของนายอภิสิทธิ์ฯ ซึ่งใช้อาวุธสงครามสารพัดชนิด กลับไม่มีความผิด

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นนี้ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ ของเหตุการณ์การสลายการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ และกลุ่ม นปช. มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ เหตุการณ์สลายการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในคืนวันที่ 6 ตุลาคม 2551 เวลาประมาณ 23.00 น. ได้มีการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดพิเศษที่ทำอากาศยานดอนเมือง (ทำเนียบรัฐบาลชั่วคราว) นายสมชายฯ ร่วมกับพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ มีคำสั่งให้พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ดำเนินการเปิดทางให้สมาชิกรัฐสภา เข้าประชุมเพื่อแถลงนโยบายในวันที่ 7 ตุลาคม 2551 ให้ได้ โดยไม่ปรากฏแนวทางการปฏิบัติที่เป็นไปตามขั้นตอนและหลักการสากล มีการใช้แก๊สน้ำตาชนิดยิงและขว้างเพื่อผลักดันประชาชนกลุ่มพันธมิตรฯ ที่ปิดทางเข้ารัฐสภา 3 ครั้ง ครั้งแรกเวลา 06.00 น. มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก บางคนขาขาด นิ้วขาด และน้องเป็นแผลฉกรรจ์ ครั้งที่สอง เวลาประมาณ 16.00 – 17.00 น. เมื่อนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ส่งผลให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนหนึ่ง ครั้งสุดท้ายเวลาประมาณ 19.00 น. บริเวณหน้ากองบัญชาการตำรวจนครบาลโดยใช้แก๊สน้ำตาอีกครั้งหนึ่งเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตจำนวน 1 ราย คือ นางสาวอังคณา ระดับปัญญาวุฒิ นอกจากนี้ยังมีผู้บาดเจ็บสาหัสมือขาด ขาขาด เท้าขาด รวมทั้งสิ้น 471 ราย (สำหรับรายพ.ต.ท.เมธี ชาติมนตรี ขณะเสียชีวิตยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเสียชีวิตจากระเบิดแสวงเครื่องที่เกิดระเบิดภายในรถของตนเองขณะเข้าร่วมชุมนุม) โดยสื่อมวลชนได้เสนอข่าวการสลายการ

ชุมนุมด้วยการใช้แก๊สน้ำตาซึ่งมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บดังกล่าวตลอดทั้งวัน นายสมชายฯ ในฐานะ นายกรัฐมนตรี กับพวก ก็ไม่ได้สั่งระงับหรือยับยั้งการปฏิบัติการดังกล่าว

ส่วนเหตุการณ์สลายการชุมนุมของ นปช. นายอภิสิทธิ์ฯ ในฐานะนายกรัฐมนตรี กับพวก ได้มี การสั่งการโดยมีแนวทางการปฏิบัติ และเน้นย้ำการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ทุกระดับตามขั้นตอน กฎและ หลักการสากลในการสลายการชุมนุม และปรากฏข้อเท็จจริงจากการไต่สวนและตามคำสั่งของศาลดังกล่าว ข้างต้น ว่าการชุมนุมของกลุ่ม นปช. มิใช่การชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ และมีบุคคลที่มีอาวุธปืนปะปนอยู่ใน กลุ่มผู้ชุมนุม นปช. จึงมีเหตุจำเป็นที่ ศอจ. ต้องใช้มาตรการขอคืนพื้นที่ เพื่อให้เกิดความสงบสุขในบ้านเมือง โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งจะต้องนำไปปฏิบัติโดยกำหนดวิธีการและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติเป็นลำดับขั้น ต่อไป จนถึงหน่วยปฏิบัติ ในพื้นที่ ซึ่งมีผู้ควบคุมคือ ผู้บังคับกองพันในการปฏิบัติการจริงในพื้นที่นั้น การ ตัดสินใจในการใช้อาวุธ จะเป็นอำนาจโดยสายการบังคับบัญชาในการสั่งการของผู้บัญชาการกองพลว่าจะให้ ทหารผู้ปฏิบัติใช้อาวุธปืนพร้อมกระสุนจริงติดตัวจำนวนกี่กระบอกต่อกองร้อย โดยบางกองพลก็จะให้นำอาวุธ ปืนและกระสุนเก็บไว้ในรถไม่ได้นำติดตัว แต่หากมีการนำอาวุธติดตัวไปปฏิบัติการผู้ที่มีอำนาจในการสั่งใช้ อาวุธคือ ผู้บังคับกองพันในพื้นที่รับผิดชอบเหตุการณ์ดังกล่าว

**ตารางเปรียบเทียบเหตุการณ์สลายการชุมนุม
ระหว่างกลุ่มพันธมิตรฯ (2551) และกลุ่ม นปช. (2553)**

ประเด็น	การสลายการชุมนุม 2551 (กลุ่มพันธมิตรฯ)	การสลายการชุมนุม 2553 (กลุ่ม นปช.)
1) การสั่งการและวิธีปฏิบัติ	ไม่มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติต่อผู้ชุมนุม	กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ชุมนุมไว้ชัดเจนเป็นไปตามหลักสากล
2) การปรับแผนปฏิบัติการ เมื่อมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ	ไม่สั่งการให้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติ	มีการปรับแผนการปฏิบัติตามสถานการณ์ภายหลังมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ
3) ลักษณะของผู้ชุมนุม	ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ชุมนุมมีอาวุธ	ปรากฏพยานหลักฐานตามคำสั่งของศาลแพ่งและศาลอาญาว่ามีใช้การชุมนุมโดยสงบตามรัฐธรรมนูญ และมีบุคคลที่มีอาวุธปะปนอยู่ในกลุ่มผู้ชุมนุม
4) เป้าหมายการสลายการชุมนุม	เพื่อเข้าไปประชุมรัฐสภาเพื่อแถลงนโยบาย	เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง
5) ผลการวินิจฉัย	นายสมชายฯ กับพวก ดำรงตำแหน่งระดับนโยบาย การกระทำมีมูลความผิดทางอาญา (ปอ. 157)	นายอภิสิทธิ์ฯ กับพวก ผู้ดำรงตำแหน่งระดับนโยบาย การกระทำไม่มีมูลความผิดอาญา / ส่งเรื่องให้ DSI ดำเนินคดีกับทหารกรณีมีผู้เสียชีวิตหรือบาดเจ็บ

ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของเหตุการณ์สลายการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ และกลุ่ม นปช. มีความแตกต่างกัน คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงพิจารณาวินิจฉัยคดีไปตามข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันดังกล่าว แม้ต่อมาอัยการสูงสุดจะไม่รับดำเนินคดี และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะ

พิพากษายกฟ้องนายสมชายฯ กับพวก ก็เป็นเรื่องการใช้ดุลยพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของแต่ละองค์การซึ่งสามารถแตกต่างกันได้ตามหลักของการตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งได้รับการรับรองโดยรัฐธรรมนูญ คำกล่าวอ้างในประเด็นนี้จึงมีลักษณะเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน และผู้ร้องไม่ได้กล่าวอ้างพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน สำหรับพยานหลักฐานที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ได้แก่ 1) วารสาร “เสนาธิปไตย” 2) คำสั่งไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพของศาลอาญา กรณีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ช่วงเดือนเมษายนถึงพฤษภาคม 2553 3) แผ่นบันทึกภาพและเสียง (CD) “รุมยิงนกในกรง” และ 4) แผ่นบันทึกภาพและเสียง (CD) “ยุทธการขอคืนพื้นที่ เมษา 53” คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า วารสาร “เสนาธิปไตย” ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างนั้นไม่ใช่พยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริง เป็นแต่เพียงบทความทางวิชาการเท่านั้น สำหรับคำสั่งไต่สวนชั้นสูตรพลิกศพ และแผ่นบันทึกภาพและเสียงเหตุการณ์การสลายการชุมนุมตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างก็เป็นข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการไต่สวนและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้นำพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัยด้วยแล้ว จึงไม่ใช่พยานหลักฐานใหม่เช่นกัน กรณีจึงต้องห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาใหม่ ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่ยกสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหานายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กับพวก กรณีร่วมกันสั่งการในเหตุการณ์สลายการชุมนุม นปช. เมื่อวันที่ 10 เมษายน ถึงวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 ขึ้นพิจารณาใหม่ เหตุหนึ่งคือคำร้องทั้ง 3 ฉบับ ดังกล่าวมีลักษณะเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่การไต่สวน ต้องห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกขึ้นพิจารณาใหม่ ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ หากปรากฏพยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญที่จะทำให้ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจหยิบยกสำนวนการไต่สวนดังกล่าว ขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทุกเมื่อภายในอายุความ

สำหรับกรณี DSI ส่งสำนวนคดีอาญากรณีการเสียชีวิตของนายพัน คำกอง เด็กชายคุณากร ศรีสุวรรณ นายชาติชาย ซาเหลา นายสุวัน ศรีรักษา นายอัฐชัย ชุมจันทร์ นางมณฑล เข็มทอง นายรพ สุขสิทธิ์ นางสาวกมลนเกต อัครชาติ นายอัครเดช ชันแก้ว และการบาดเจ็บสาหัสของนายณรงค์ศักดิ์ สิงห์แม่ นายกิตติชัย แข็งขัน นายบัวศรี ทูมมา นายแอนดรู บันคอมพ์ นายเพิ่มสุข ใจเย็น นายสมร ไหมทอง จากการสลายการชุมนุมเมื่อปี 2553 พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องเดียวกันกับกรณีกล่าวหานายอภิสิทธิ์ฯ กับพวก ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยและมีมติไว้แล้วว่า กรณีการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ทหาร และนายทหารระดับผู้บังคับบัญชา ในพื้นที่ใช้กำลังบังคับและใช้อาวุธปืน จนเป็นเหตุให้เกิดการบาดเจ็บ และเสียชีวิตของประชาชนในเหตุการณ์สลายการชุมนุมนั้น ให้ส่งเรื่องให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปตามมาตรา 89/2 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สำหรับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ DSI เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ตามนัย
มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้างต้นนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จะประสานและติดตามผลการดำเนินคดีของ DSI
เพื่อความเป็นธรรมแก่ญาติผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บจากเหตุการณ์สลายการชุมนุมดังกล่าวอย่างใกล้ชิด

จึงแถลงมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน
